

- ja nepieciešams, atzīt par nepiemērojamiem Regulas Nr. 806/2014 15., 18., 20., 21., 22. un/vai 24. pantu saskaņā ar LESD 277. pantu; un
- piespriest Valdei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno un SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez un citi*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban un citi*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. septembrī – DNV GL/EUIPO (“Sustainable”)

(Lieta T-644/17)

(2017/C 374/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DNV GL AS (Høvik, Norvēģija) (pārstāvis – J. Albers, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Sustainable” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 372 832

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 12. jūlija lēmums lietā R 2/2017-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes “Sustainable” reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 372 832 attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 25. septembrī – Jinan Meide Casting/Komisija

(Lieta T-650/17)

(2017/C 374/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Jinan Meide Casting Co. Ltd. (Dzjiņņa, Ķīna) (pārstāvji – R. Antonini, E. Monard un B. Maniatis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi:

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Komisijas 2017. gada 28. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2017/1146, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, ko ražojis uzņēmums *Jinan Meide Castings Co., Ltd.*, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, balstoties uz i) maza apjoma pārdošanas darījumiem ārpus parastajām tirdzniecības operācijām un ii) neuzticamiem izmaksu datiem, ar kuriem patvaļīgi izslēdz pārdošanas darījumus, esot pārkāpts Pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts,

Prasītājas skatījumā veids, kā Komisija ir noteikusi normālo vērtību, neatbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam divu iemeslu dēļ.

- Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka normālās vērtības noteikšana ir sagrozīta tādēļ, ka ir ņemti vērā tādu produktu kontroles numuru (turpmāk tekstā – “PKN”) pārdošanas darījumi, kurus analogās valsts ražotājs ir pārdevis ļoti mazos apjomos. Saskaņā ar prasītājas apgalvoto tik maza apjoma pārdošanas darījumi nav uzticami, un to rezultātā ir noteikta nepamatota normālā vērtība. Turklāt, atbilstoši prasītājas apgalvotajam maza apjoma pārdošanas darījumi neatspoguļo pircēju ierasto rīcību un rodas no normāliem cenu veidošanas modeļiem; tāpēc tie neietilpst parastajās tirdzniecības operācijās un līdz ar to neder pienācīgai salīdzināšanai. Atbilstoši prasītājas teiktajam Komisija uzskatot, ka tā esot veikusi parastās tirdzniecības operācijas analīzi, bet nav analizējusi iepriekš minēto.
  - Otrkārt, atbilstoši prasītājas teiktajam Komisija neieguva uzticamus datus par izmaksām pēc PKN no analogā valsts ražotāja. Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir izstrādājusi PKN izmaksu datu aprēķināšanas metodoloģiju, bet faktiski – tā vietā, lai veiktu “PKN pēc PKN” rentabilitātes pārbaudi, – šīs metodoloģijas pamatā bija vienīgi pieņēmums, ka, visi darījumi par cenu, kas ir zemāka par 92,14 % no PKN vidējās cenas, nav rentabli. Prasītāja apgalvo, ka šāds vispārējs pieņēmums ir pilnīgi nepamatots, un tā rezultātā tiek patvaļīgi izslēgti pārdošanas darījumi un nepamatoti palielināta normālā vērtība. Prasītāja secina, ka paļaušanās uz minēto metodoloģiju un neuzticamiem datiem, ar kuriem no normālās vērtības noteikšanas patvaļīgi izslēdz zemākas cenas darījumus, ir 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Pamatregulas 2. panta 10. punkts un PTO Antidempinga nolīguma 2.4 pants, un labas pārvaldības princips, kas izpaudies tādējādi, ka ir noraidīts lūgums veikt korekcijas saistībā ar tirdzniecības līmeni, kredītišanas noteikumiem, iesaiņošanas izmaksām, kā arī izejvielu un ražīguma atšķirībām, un prasītājai ir uzlikts nesamērīgs pierādīšanas pienākums.
    - Atbilstoši prasītājas teiktajam visi tās tirdzniecības darījumi tika noslēgti ar galalietotājiem, savukārt analogais valsts ražotājs veica tirdzniecības darījumus gan ar galalietotājiem, gan ar tirgotājiem. Prasītāja apgalvo, ka no tās iesniegtajiem daudzajiem pierādījumiem izriet, ka cenu noteikšana bija konsekventi atšķirīga, bet, neskatoties uz to, Komisija noraidīja lūgumu veikt korekciju saistībā ar tirdzniecības līmeni.
    - Prasītāja norāda, ka Komisija arī noraidīja lūgumu pārskatīt aprēķināto korekciju saistībā ar iesaiņošanas izmaksām, neskatoties uz prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem par to, ka korekcijas vērtība bija kļūdaina tādēļ, ka tika izmantots nepareizais sadales kritērijs. Atbilstoši prasītājas teiktajam Komisija neizpildīja savus pienākumus, jo tā kopējās iesaiņošanas izmaksas sadalīja, ņemot vērā kopējo apgrozījumu, nevis to produktu apgrozījumu, kurus analogais valsts ražotājs ir saražojis pats.
    - Tāpat atbilstoši prasītājas viedoklim Komisija arī noraidīja lūgumu veikt analogā valsts ražotāja tirdzniecības apjoma korekcijas saistībā ar kredītu izmaksām. Prasītāja uzskata, ka pierādījumi lietā norādīja uz pretrunām Komisijas nostājā, atbilstoši kurai tā sākotnēji neveica korekciju, un tā vietā, lai pamatoti veiktu korekciju saistībā ar kredītišanas noteikumiem, Komisija veica korekciju attiecībā uz vienu konkrētu klientu, tādējādi neizpildīdama savus pienākumus.

- Visbeidzot, prasītājas ieskatā Komisija ir atzinusi, ka pastāv prasītājas un analogā valsts ražotāja izmantoto izejvielu un ražīguma atšķirības, bet tā noraidīja lūgumu veikt jebkādas korekcijas, lai ņemtu šīs atšķirības vērā. Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka Komisija *inter alia* neņēma vērā paša analogā valsts ražotāja paskaidrojumus, ar kuriem tika pierādīts, ka minētās atšķirības pastāvēja, un ka tās ietekmēja cenu salīdzināmību.
  - Atbilstoši prasītājas teiktajam Komisija vēl *Jinan* uzlika nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, tādējādi neizpildot savus pienākumus atbilstoši Pamatregulas 2. panta 10. punktam, Antidempinga nolīgumam un labas pārvaldības principam attiecībā uz katru iepriekš minēto lūgumu veikt korekcijas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot dempinga starpību izstrādājuma veidiem bez līdzības, esot pārkāpts Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts, 2. panta 10. punkts, 2. panta 10. punkta a) apakšpunkts un 2. panta 11. punkts.
- Prasītāja apgalvo, ka Komisija izmantoja nepamatotu metodoloģiju normālās vērtības noteikšanai un tādējādi pārkāpa Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, jo, noteikdama normālo vērtību izstrādājuma veidiem bez līdzības, tā balstījās uz vidējo normālo vērtību, kas ir koriģēta, ņemot vērā izstrādājuma atšķirību vērtību, kas tika aprēķināta, balstoties uz prasītājas noteikto eksporta cenu atšķirību. Atbilstoši prasītājas teiktajam tas ir balstīts uz pieņēmumu, ka fizisko īpašību atšķirības tirgus vērtība atspoguļojas eksporta cenās, lai gan faktiski eksporta cenas tiem līdzīgā izstrādājuma veidiem, kuri tika izmantoti kā rādītāji, balstoties uz Komisijas secināto, vismaz daļēji liecina par dempingu. Atbilstoši prasītājas apgalvotajam metodoloģijas pamatā ir pieņēmums, ka izstrādājuma veidiem bez līdzības eksporta cenas nosaka dempinga līmenī ar tieši tādu pašu starpību, kāda tā ir līdzīgā izstrādājuma veidiem. Prasītāja šo pieņēmumu uzskata par nepamatotu un nepārbaudāmu.
  - Prasītāja uzskata, ka, izmantojot metodoloģiju, kuras rezultātā tiek pieņemts, ka dempings izstrādājuma veidiem bez līdzības ir tāds pats kā līdzīgā izstrādājuma veidiem, beigās iegūtā dempinga starpība pilnībā neatspoguļo dempinga apmērus atšķirībā no tā, kas noteikts Pamatregulas 2. panta 11. punktā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Pamatregulas 3. panta 1. , 2. un 3. punkts, jo ir izmantoti neprecīzi dati par importu, vai arī esot pārkāpts Pamatregulas 3. pants, 9. panta 4. punkts un 9. panta 5. punkts, jo prasītājai ir noteikti maksājumi, nekonstatējot ne kaitējumu, ne cēloņsakarību.
- Prasītājas skatījumā, ja vien Tiesa nesecina, ka apstrīdētajā Regulā ar atsauci ir ietverts atceltajā Regulā ⁽²⁾ norādītais kaitējuma un cēloņsakarības konstatējums, tad, ņemot vērā, ka atceltā Regula attiecībā uz prasītāju ir atcelta pilnībā, ar apstrīdēto Regulu prasītājas importam ir noteikti antidempinga maksājumi, neievērojot prasības, kuras ir noteiktas ar dempingiem nesaistītiem elementiem. Prasītāja uzskata, ka tā rezultātā *inter alia* ir pārkāpts Pamatregulas 9. panta 4. punkts, jo galīgais antidempinga maksājums ir noteikts, nekonstatējot kaitējumu un cēloņsakarību, un Pamatregulas 9. panta 5. punkts, jo galīgais antidempinga maksājums ir noteikts avotam, kurš nav atzīts par kaitējuma cēloni. Prasītāja izvirza argumentu, ka tā kā attiecībā uz viņu pieņemtajā Regulā nav konstatēts nekāds kaitējums, Komisija ir arī pārkāpusi Pamatregulas 3. pantu par kaitējuma noteikšanu. Prasītāja turklāt apgalvo, ka nav norādīts pamatojums.
  - Pakārtoti prasītāja izvirza apgalvojumu, ka Komisija ir pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 1. , 2. un 3. punktu, jo ir izmantojusi neprecīzus datus par importu. Prasītāja uzskata, ka mērķa konstatēt kaitējumu labad tika izmantoti dati par importu, kuri, balstoties uz Komisijai pieejamo informāciju, nepārprotami bija par tādu izstrādājumu importu, kurus nevar uzskatīt par attiecīgajiem izstrādājumiem. Prasītāja izvirza argumentu, ka Komisija tomēr nedarīja neko, nedz, lai pārbaudītu, cik precīzi ir dati par importu, nedz, lai tos izlabotu, izslēdzot tādu izstrādājumu importu, kurus nevar uzskatīt par attiecīgajiem izstrādājumiem. Prasītāja secina, ka tādējādi Komisija ir pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 1. , 2. un 3. punktu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. pants un 2009. gada Pamatregulas 9. panta 4. punkts, jo tieši Padomei, nevis Komisijai, bija jāizpilda spriedums.

Prasītāja uzskata, ka 2009. gada Pamatregulā, kura Komisijas ieskatā bija tiesiskais pamats atkārtotai izmeklēšanai, ir noteikta procedūra, saskaņā ar kuru Padome ir atbildīga par ieviešanu, balstoties uz Komisijas priekšlikumu un pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju. Prasītāja apgalvo, ka šī kārtība nebija ievērota, un tāpēc apstrīdētā Regula tika pieņemta, pārkāpjot 2009. gada Pamatregulas 9. panta 4. punktu un LESD 266. pantu, ar kuru iestādei, kas ir atcelta akta autore, ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus.

-
- (¹) Ar Pamatregulu, pirmkārt, tiek saprasta Padomes 2009. gada Pamatregula (Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, OV 2009, L 343, 51. lpp) un, otrkārt, atbilstošie noteikumi 2016. gada Pamatregulā (Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, OV 2016, L 176, 21. lpp).
- (²) Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 430/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļāmā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, un izbeidz procedūru attiecībā uz Indonēziju (OV 2013, L 129, 1. lpp).
-